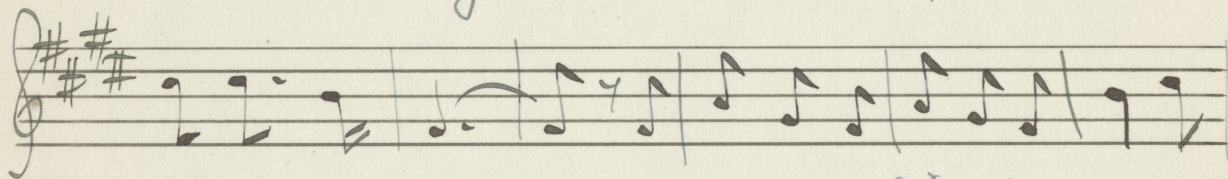

kör. (Sorgen mycket)

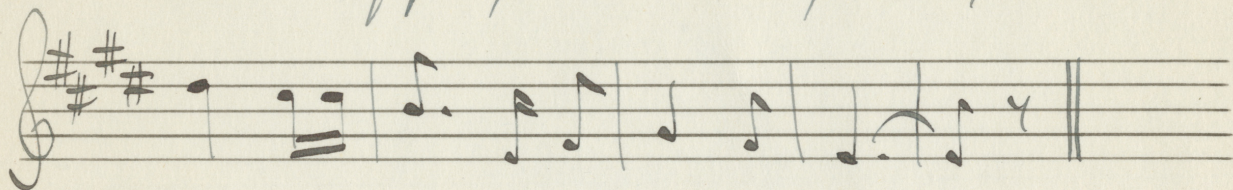
Nager, Bergshamn

Där stod en gäst vid Marias dörr, han bankar så

sakta uppå, han vider på låsen, han vider

så, men Maria det ej förstod.

Augusta Danielsson

8. 8. 1923.

Villhelm och Maria

kop.

1. Där stod en gäst vid Marias dörr,
han bankar så sakta uppå,
han vrider på låsen, han vrider så,
men Maria det ej förstod.
2. Är det min fader som bankar uppå
eller är det min käre bror,
eller är det Villhelm som jag har kär,
som har kommit från främmande land?
3. Maria öppnar en dörr så bred
och ber honom stiga in;
sen bäddar hon en säng så fin
och ber honom lägga sig.

4. "Jät är jag just brött av vandringen,
ej heller av arbetet,
men glömt så har du den troltsed
som jag nu dig svurit har."

5. "Den troltsed jag dig svurit har
den tager jag ej emot.
O kom, låt mig vila i din famn
o kom, låt mig kyssa dig!"

6. "Att kyssa dig, det gör jag dock ej,
ty det kunde vålla dig sorg,
ty kysser jag din mun så röd
så förkortar jag ditt liv."

7. "På kyrkogården så har jag upprett
en marvörstaty av mig.
Maria dit är ju blott en gäst,
som talar så till dig."

8. Och hansen got och klorkan slog,
Men Maria det ej förstod,
Tre djupa suckar gästen drog,
och försvann uti mörkret här.

9. Maria skyndar in sin kos
och klädning hon kastar uppå,
sen föll den blida stjärnan ned
och förkortar Marias liv.

